

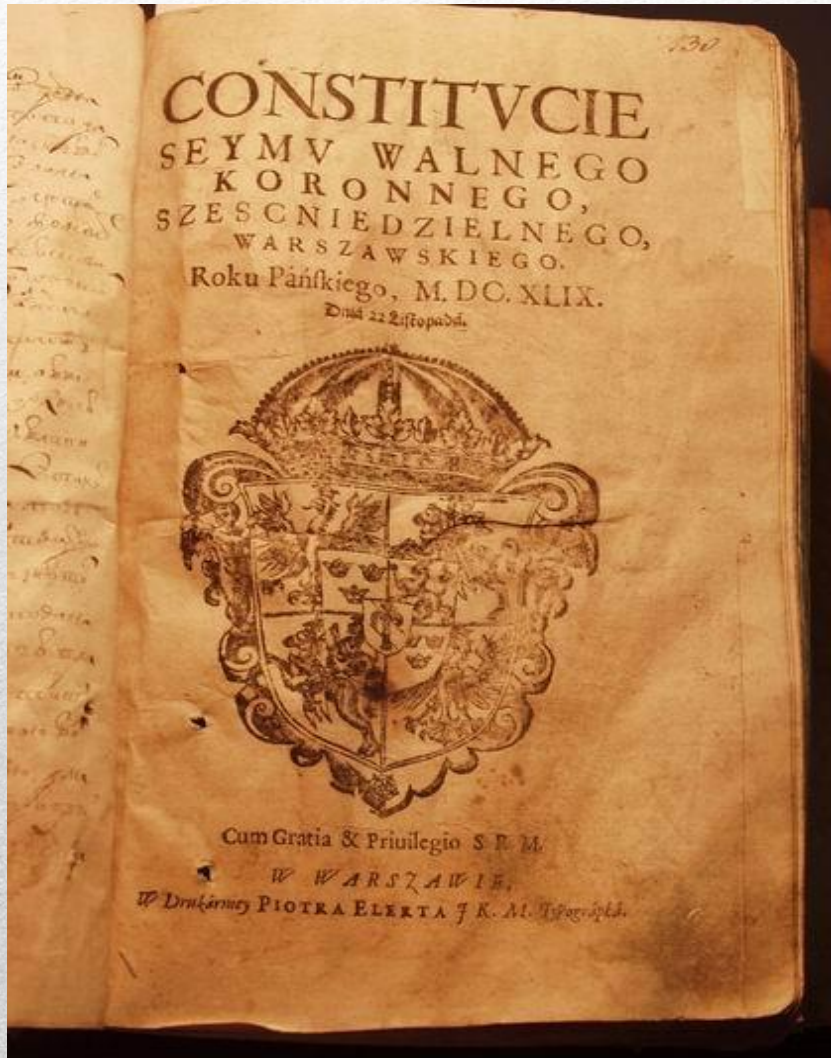
Презентація

на тему:

Конституція та інші джерела права Польщі

права:

- ❖ Конституція Республіки Польща;
- ❖ Закони Республіки Польща;
- ❖ Ратифіковані міжнародні договори Республіки Польща;
- ❖ Підзаконні нормативні акти;
- ❖ Локальні нормативні акти (в межах територіальної та адміністративної компетенції взяли їх органів);
- ❖ Приватно-адміністративні правові акти (для осіб, щодо яких вони прийняті).

Щодо джерел права:

Ядро сучасної системи польського права складає демократична Конституція 1997 р.

Джерелами права на території діяльності органів, що їх видали, є акти місцевого права.

Ратифікований міжнародний договір після його офіційного опублікування утворює частину правопорядку країни і застосовується безпосередньо, оскільки це не поставлено в залежність від видання закону.

Розпорядження видаються зазначеними в Конституції органами на основі особливого уповноваження, що міститься в законі, і з метою його виконання.

Постанови Ради міністрів, а також накази Голови Ради міністрів і міністрів мають внутрішній характер і зобов'язують тільки структурні одиниці, підпорядковані органу, який видав ці акти.

Передісторія

Я

Після більш ніж вікової перерви незалежна Польща утворилася в листопаді 1918 р. в результаті визвольної боротьби поляків і розпаду Російської, Німецької та Австро-Угорської імперій. У 1944-1945 рр. Польща була звільнена Радянською Армією від німецько-фашистських окупантів і приступила до соціалістичних перетворень. Аж до 1989 р. провідною і наймогутнішою політичною силою були комуністи - члени та активісти Польської об'єднаної робочої партії, причому назва партії неодноразово змінювалася. У той же час існувала формальна і обмежена багатопартійність.

Типовою соціалістичною конституцією був польський Основний Закон 1952 р., прийнятий Законодавчим сеймом. У її первісний текст вносилися численні зміни та доповнення. Радикального реформування Конституція зазнала в 1989 р., коли почався форсований процес зміни суспільного ладу, що торкнувся вузлових питань економіки, політики, культури. Тоді ж було встановлено нову офіційну назву держави - Республіка Польща - замість Польської Народної Республіки (ПНР) . З 1989 р. велася робота з підготовки нового Основного Закону, яка завершилася через вісім років.

Конституційний

закон

Закон

У Польщі назву конституційного офіційно має *Закон про взаємовідносини законодавчої і виконавчої влад і про місцеве самоврядування*, чинний з 1992 року.

Він замінив конституцію, номінально датовану 1952 р., водночас залишивши у силі її окремі розділи і статті.

Конституція Республіки Польща

З 1989 р. велася
робота з підготовки
нового Основного
Закону, яка
завершилася через
вісім років.

Усього в польській
політичній історії
було прийнято,
починаючи з 1791 р.,
дев'ять
конституційних
актів.

Чинна Конституція була
прийнята парламентом -
Національними зборами
Польщі 2 квітня 1997 і
схвалена на всенародному
референдумі 25 травня 1997 (за
її ухвалення висловилося
56,8% поляків). Конституція
набула чинності 17 жовтня 1997
р.

Конституція Республіки

Польща

Конституція

Республіки
Польща

складається з
преамбули та
243 статей,
об'єднаних у
13 розділів,
включаючи

останній -
Вона поділяє
громадян на

тих, хто вірить
в Бога як

джерело
правди,
справедливост
і, добра і
краси, і тих,
хто не поділяє
цієї віри, але
поважає
подібні
універсальні
цінності як

виникають з

KONSTYTUCJA
RZECZYPOSPOLITEJ
POLSKIEJ

КОНСТИТУЦІЯ

закріплює:

Характер польської державності як демократичної і правової, що здійснює принципи соціальної справедливості.

Форму держави у вигляді парламентсько-президентської республіки.

Принцип розподілу влади.

Політичний, ідеологічний плюралізм.

Широкий коло особистих, політичних, економічних, соціальних і культурних прав і свобод.

Статус Національних зборів, що складається з сейму і сенату.

Унітарну природу держави (у країні 12 воєводств, 307 повітів і велике число низових адміністративно-територіальних одиниць - волостей).

ОСНОВНІ НОРМИ Конституції

- На перше місце законодавець ставить особисті права і свободи. Серед них:
 - права охорона життя (ст. 38);
 - право на особисту недоторканність та особисту свободу (ч. 1 ст. 41);
 - право на справедливий і відкритий розгляд справи без необґрунтованої затримки компетентним, незалежним і безстороннім судом (ч. 1 ст. 45);
 - право на правову охорону приватної власності, сімейного життя, честі і доброго імені, а також на прийняття рішень про своє особисте життя (ст. 47);
 - право на свободу та охорону таємниці комунікацій (ст. 49);
 - право на недоторканність житла (ст. 50);
 - право на свободу пересування, вибір місця проживання та перебування (ст. 52).

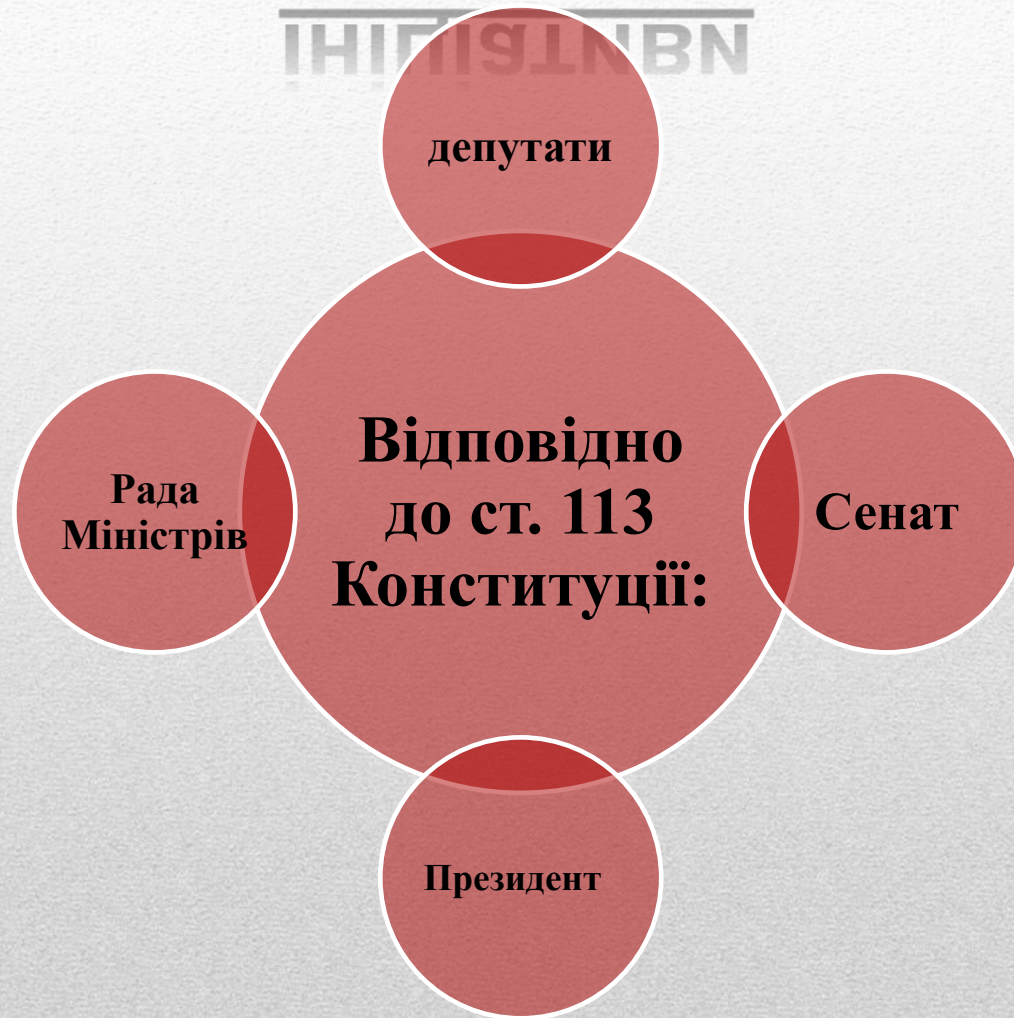

Внесення змін до Конституції

- Поправки приймаються Національними зборами - парламентом, для чого необхідно отримати 2/3 голосів у сеймі і абсолютна більшість в сенаті.
- Можливе проведення конституційного референдуму. У зв'язку з участю Польщі в процесах європейської інтеграції в 2006 р. була прийнята поправка до Конституції, що дозволила екстрадувати польських громадян за європейським ордером на арешт.

Право законодавчої ініціативи

Президент

Видає акти:

- розпорядження
- накази
- постанови

Для актів Президента, не

відносяться до ч 3. ст. 144

Президенції, а сепаратно сь

приймає постанову про розпуск

Сейму, одночасно приймає також

постанову про призначення виборів

до Сейму та Сенату.

Сейм

- **Приймає:**
 - Конституцію;
 - конституційні закони (разом із Сенатом та Президентом);
 - постанови.

Сейм

Головною функцією Сейму є законодавча діяльність.

Конституція широко, без будь-яких обмежень (які є, наприклад, в конституціях Франції, США, Австрії та Болгарії), закріплює повноваження Сейму в законодавчій галузі.

"Сейм приймає закони більшістю голосів у присутності не менш як половини загальної кількості депутатів, якщо Конституція не передбачає іншого"(ст.120 Конституції). Так само Сейм приймає постанови, коли закон чи постанова Сейму не передбачає іншого.

Рада Міністрів

Рада Міністрів

це центральна урядова структура на чолі з прем'єр-міністром.

- **Рада Міністрів виконує свої завдання шляхом вивчення питання; рішення ж приймаються або на засіданнях Ради Міністрів, або внаслідок обговорення проблеми через листування.**
- **Для виконання парламентських актів, спираючись на обумовлені ними повноваження, Рада Міністрів може видавати директиви. Вона також ухвалює постанови.**

Рада Міністрів

РАДА МІНІСТРІВ

Тільки Раді Міністрів належить виняткове право вносити законопроекти, які регулюють питання бюджету (ст. 221 Конституції).

Рада Міністрів виконує свої завдання шляхом вивчення питання; рішення ж приймаються або на засіданнях Ради Міністрів, або внаслідок обговорення проблеми через листування.

Члени Ради міністрів несуть відповідальність перед Державним Трибуналом за порушення Конституції або законів, а також за злочини, вчинені у зв'язку із займаною посадою.

Порядок прийняття законів

ПОРЯДОК ПРИЙНЯТТЯ ЗАКОНІВ

- Розгляд проектів законів відбувається шляхом трьох читань, а постанов — двох. Такий порядок розгляду дає змогу докладніше обговорити законопроект чи постанову та удосконалити їх.
- Вперше законопроект заслуховується на засіданні комісії, окрім законопроектів про зміни в Конституції, проектів конституційних законів, які регулюють основні права та свободи громадян, виборче право з обрання Сейму та Сенату, Президента, право опротестування актів Президента, проектів — вони розглядаються на засіданні Сейму.

Перше читання

Відбувається на сьомий день після одержання депутатами друкованого тексту, якщо Сейм не прийме іншого рішення. Читання включає обґрунтування проекту ініціатором внесення законопроекту, запитання депутатів і відповіді на них, дискусією щодо загальних принципів проекту. Завершується перше читання на засіданні Сейму передачею проекту до комісій, у тому числі й до законодавчої комісії, або тільки до останньої, якщо Сейм не відхилив проект у цілому.

У розгляді проекту чи постанови беруть участь зацікавлені комісії та окремі депутати, які не входять до цих комісій, але мають право дорадчого голосу. Коли проект розглядає кілька комісій, то вони направляють до Сейму спільну постанову, в якій викладається їхня точка зору.

Друге читання

- У ході другого читання подається до Сейму звіт комісії. Щодо проекту проводяться дискусії і вносяться поправки й пропозиції. Відбувається читання на сьомий день після отримання депутатами звіту комісії. Право внесення поправок належить ініціаторові проекту, депутатам і Раді Міністрів. Внесені поправки передаються в комісію, яка їх розглядає, подає додатковий звіт до Сейму, який приймає або відхиляє їх.
-

Третє читання

ТРЕТЄ ЧИТАННЯ

- Третє читання може відбутися негайно, якщо в другому проект не було направлено на повторний розгляд до комісії. Під час третього читання Подається додатковий звіт комісії, якщо проект не був направлений на перерозгляд, доповідач подає поправки і доповнення, внесені під час другого читання. Спочатку голосуються поправки до окремих статей, а потім — проект у цілому в редакції, запропонованій комісією.

Затвердження закону

ЗАТВЕРДЖЕННЯ ЗАКОНУ

- Сейм приймає закони більшістю голосів у присутності не менш як половини загальної кількості депутатів, якщо Конституція не встановлює іншого. Маршал Сейму негайно передає закон Маршалу Сенату.
- Сенат мусить протягом 30 днів прийняти без змін або внести до нього поправки, чи відхилити його. Якщо Сенат протягом цього часу не ухвалює відповідного рішення, закон вважається затвердженим (ст. 121 Конституції).
- Постанову Сенату, яка відхиляє закон або вносить поправки до нього, Сейм може не ухвалити простою більшістю голосів у присутності не менш як половини всі

Асигнація

АСИГНАЦІЯ

Закон, прийнятий Сеймом і Сенатом, передається Президенту на підпис.

Якщо Президент відхиляє закон або вносить до нього поправки, Сейм може прийняти закон іншим способом, погодившись з ним, приймаючи закон проєкту.

абсолютно, для якого визначається менший

Дякуємо за увагу!

